C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.21rji-126/25 Judecătoria Orhei, sediul Rezina
Judecător Ludmila Tetiu

D E C I Z I E
În numele Legii

29 iulie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
Având în componenţa sa:
Preşedintele completului de judecată, judecător Ion Talpa
Judecătorii Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari

a judecat în ședință publică, fără participarea părților, recursul avocatului Șova Ion în interesele condamnatului Bogatîi Valentin declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 17 decembrie 2025, prin care s-a respins cererea avocatului Șova Ion în interesele condamnatului Bogatîi Valentin privind liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen în temeiul prevederilor art. 91 Cod Penal,

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

La data de 02.05.2024, în adresa Judecătoriei Orhei, sediul Rezina a parvenit cererea avocatului Șova Ion în interesele condamnatului Bogatîi Valentin privind aplicarea în privinţa condamnatului Bogatîi Valentin a prevederilor art. 91 Cod penal.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 17 decembrie 2025, s-a respins cererea avocatului Ion Șova în interesele condamnatului Valentin Bogatîi cu privire la aplicarea în privinţa condamnatului Valentin Bogatîi a prevederilor art. 91 Cod penal, privind liberarea condiţionată înainte de termen, ca fiind neîntemeiată.

Încheierea în cauză a fost contestată cu recurs de către avocatul Șova Ion în interesele condamnatului Bogatîi Valentin, prin care solicită admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 17.12.2025, cu emiterea

unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea cu privire la liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen înaintată de condamnatul Bogatîi Valentin.

În susținerea cerințelor recursului, invocă că consideră încheierea neîntemeiată, din următoarele argumente motive:

- Condamnatul Bogatîi Valentin întruneşte cumulativ toate condiţiile necesare pentru a putea beneficia de instituţia liberării condiţionate de pedeapsă înainte de termen:

- a executat efectiv mai mult de 25 de ani de închisoare;

- a realizat programul individual de executare a pedepsei;

- a devedit faptul că dispune de resursele financiare pentru repararea daunelor cauzate de infracţiunea pentru care a fost condamnat, dar nu poate fi identificată locul aflării părţii vătămate;

- a dovedit faptul că corectarea ei este posibilă fară executarea deplină a pedepsei.

- În esenţă, judecătorul de instrucţie a stabilit faptul că Bogatîi Valentin întruneşte condiţiile pentru a beneficia de prevederile art. 91 Cod penal. Hotărârea privind respingerea cererii respective a fost întemeiată în mod nejustificat prin trimitere la art. 61 Cod penal şi la caracterul excepţional al infracţiunilor săvârşite.

- Menţionează că nici unul din argumentele judecătorului de instrucţie nu se referă la neexecutarea termenului minim de pedeapsă ce necesită a fi executat la eschivarea de la repararea daunelor morale sau materiale, la nerealizarea programului individual de executare a pedepsei sau la existenţa unui risc de recidivă.

- Judecătorul de instrucţie în mod nejustificat şi-a motivat încheierea prin trimitere la prevederile art. 61 Cod penal. Ori, în speţă nu era supusă examinării stabilirea unei pedepse penale. Dumneaei era obligată să se ghideze de prevederile art. art. 91 Cod penal, de Recomandarea REC (2003) 22 a Comitetului de Miniştri către statele membre cu privire la liberarea condiţionată şi de jurisprudenţa CtEDO pronunţată în baza art. 3 CEDO, din perspectiva ireductibilităţii unei pedepse perpetue.

- Mai mult, judecătorul de instrucţie a ignorat cu desăvârşire şi, în acelaşi timp, nu a motivat respingerea următoarelor argumente invocate în favoare lui Bogatîi Valentin:

- Bogatîi Valentin execută pedeapsa în regim înlesnit. Reieşind din prevederile Codului de executare, dumnealui are dreptul de a solicita liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen;

- Numărul stimulărilor depăşeşte în mod semnificativ numărul sancţiunilor disciplinare aplicate condamnatului. Mai mult, ultima sancţiune disciplinară a fost aplicată în anul 2016.

- Potrivit psihologului Penitenciarului nr. 17-Rezina, Bogatîi Valentin a fost evaluat cu risc redus de recidivă. Lipsa de periculozitate a condamnatului a fost constatată şi de către doi experţi judiciari din cadrul Centrului Naţional de Expertize Judiciare.

- La dosarul personal al lui Bogatîi Valentin, pe parcursul ultimilor ani au fost anexate exclusiv caracterizări pozitive, a prestat atât muncă neremunerată cât şi remunerată.

- Încălcarea art. 3 CEDO. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dcclarat în cazul Vinter şi alţii împotriva Regatului Unit, că un deţinut condamnat la detenţiunea pe viaţă are dreptul să cunoască următoarele elemente de la începutul executării sentinţei sale: "ce trebuie să facă pentru a fi examinat pentru liberare şi în ce condiţii, inclusiv când va avea loc sau va putea fi luată în considerare revizuirea sentinţei sale (pct. 122).

- Bogatîi Valentin cunoştea că trebuie să execute minim 25 de ani dc închisoare şi să convingă instanţa de judecată că corectarea sa este posibilă fără executarea integrală a pedepsei penale, condiţii îndeplinite la examinarea demersului.

- Tot în cazul Vinter şi alţii împotriva Regatului Unit al Marii Britanii, Curtea Europeană a concluzionat: o pedeapsă cu detenţiunea pe viaţă care poate fi redusă de jure şi de facto nu ridică nicio întrebare în temeiul articolului 3 din Convenţie.

- În paragraful 87 al aceleiaşi hotărâri "Camera a reţinut că o întrebare s-ar pune în temeiul articolului 3 numai daca s-ar putea demonstra (i) că menţinerea detenţiei persoanei în cauza nu mai poate fi justificata, de niciun motiv legitim de natura penala şi ii) că pedeapsa era ireductibilă de facto şi de jure".

- La prima vedere, pedeapsa detenţiunii pe viaţă, aplicată faţă de Bogatîi Valentin, ar trece testul exigenţelor impuse de art. 3 din Convenţie. Această aparenţă de compatibilitate a detenţiunii pe viaţă cu art. 3 este creată de prevederile art. 51 Cod penal (red. 1961) şi art. 91 alin. (5) din Codul penal.

- Mai mult, reieşind din conţinutul Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova, Bogatîi Valentin ar putea nutri o speranţă că „închisoarea pe viaţă” nu înseamnă obligatoriu „pentru tot restul vieţii”.

- Altfel spus, pedeapsa penală a lui Bogatîi Valentin întruneşte condiţia „de jure” pentru a fi compatibilă cu art. 3 din Convenţie.

- Problema constă în faptul că pedeapsa detenţiunii pe viaţă a lui Bogatîi Valentin nu întruneşte condiţia „de facto”.

- Ori, „de facto” pedeapsa detenţiunii pe viaţă este ireductibilă, Bogatîi Valentin poate nutri, eventual, o vagă iluzie, nicidecum o speranţă în privinţa reductibilităţii pedepsei. Dumnealui îi este refuzată "revizuirea" pedepsei detenţiunii pe viaţă chiar şi în lipsa unui temei legitim de natură penală.

- În pofida termenului minim de pedeapsă efectiv executat comportamentului pozitiv şi constant pe parcursul executării pedepsei, i-au fost respinse două cereri privind liberarea condiţionată de pedeapsă şi o cerere privind aplicarea Legii 243/2021.

- În susţinerea ideii că pedeapsa detenţiunii pe viaţă a lui Bogatîi Valentin contravine art. 3 din Convenţie invoc şi faptul că în istoria Republicii Moldova niciun condamnat la detenţiune pe viaţă nu a beneficiat de instituţia liberării condiţionate de pedeapsă înainte de termen, cu toate că legislaţia le oferă o asemenea posibilitate.

- Cazul neaplicării arbitrare a unor prevederi legale echivalează cu inexistenţa acestor prevederi şi/sau cu încălcarea unor drepturi sau cu atribuirea unui caracter iluzoriu drepturilor în cauză.

- Privitor la încălcare art. 3 din Convenţie în situaţia dată, reiterez ceea ce a evocat adesea Curtea Europeană: "scopul Convenţiei constă în a proteja nu drepturi teoretic şi iluzorii, ci drepturi concrete şi efective.

- Încălcarea art. 5 CEDO. Reieşind din prevederile art. 51 Cod penal (red. 1961) şi art. 91 Cod penal, coroborate cu exigenţele art. 5 paragraful 1 litera a) din Convenţie, având în vedere faptul că, în esenţă, judecătorul de instrucţie a consemnat în încheierea din 17.12.2024 întrunirea de către Bogatîi Valentin a condiţiilor pentru a beneficia de liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen, consider că surplusul de închisoare de după data de 17.12.2024 nu poate fi reţinut ca o detenţie legală, în sensul Convenţiei.

- Din moment ce judecătorul a constatat de facto întrunirea condiţiilor legale pentru aplicare art. 91 Cod penal, Bogatîi Valentin trebuia obligatoriu să fie eliberat. La discreţia instanţei de fond, odată ce constatase întrunirea condiţiilor legale, rămânând doar impunerea sau scutirea de obligaţiile prevăzute de art. 90 alin. (6) Cod penal.

- Solicită respectuos Onoratului Complet ca prin analogie să chibzuiască asupra hotărârii Curţii Europene pronunţată în cauza Grava împotriva Italiei (paragrafele 40-46).

- Notează: înţeleg că în Grava împotriva Italiei, modul de operare a eliberării condiţionate era unul automat, spre deosebire de situaţia din Republica Moldova. Totuşi, vă roagă să se ţină cont că, aşa cum a arătat mai sus, judecătorul de instrucţie a stabilit în urma examinării materialelor dosarului că Bogatîi Valentin a executat termenul minim de pedeapsă şi prezintă un risc redus de recidivă.

- Altfel spus, deşi cauza Grava împotriva Italiei pare că se deosebeşte radical de situaţia lui Bogatîi Valentin, faptul că judecătorul a constatat întrunirea tuturor condiţiilor legale, fac ca aceste două cauze să nu mai fie atăt de diferite, pe cât ar părea.

- Deci, în cauza Grava împotriva Italiei, Curtea Europeană a precizat că, în măsura în care o persoană condamnată legal beneficia de o asemenea eliberare automat iar autorităţile judiciare naţionale nu aveau nicio putere discreţionară de apreciere a comportamentului celui în cauză, ele fiind obligat numai la aplicarea reducerii pedepsei în limitele stabilite de lege, deţinerea reclamantului două luni şi patru zile peste durata pedepsei rezultate după aplicarea reducerii astfel stabilite reprezintă o încălcare a dispoziţiilor cuprinse în art. 5 paragraful 1 lit. i); pentru această durată, condamnarea sa a rămas fară bază legală, deoarece el a executat o pedeapsă cu o durată superioară celei ce reprezenta sancţiunea pe care avea a o primi, potrivit normelor naţionale şi ţinând seama de beneficiul legii ca avea a-i fi aplicat. Surplusul de închisoare executat nu a putu fi reţinut ca o detenţie legală, în sensul Convenţiei. Astfel a fost constatată încălcarea art. 5 paragraful 1 lit. a) din Convenţie.

- Comparând situaţia domnului Grava cu situaţia lui Bogatîi Valentin, poate constata evidente particularităţi similare.

- Ideea esenţială, pe care dorește să o transmită, este că din moment ce judecătorul de instrucţie a constatat întrunirea condiţiilor legale, dar nu a dispus liberarea condiţionată a lui Bogatîi Valentin, se ridică serioase semne de întrebare referitoare la legalitatea detenţiei după pronunţarea încheierii, la caz 27.05.2024, prin prisma art. 5 paragraful 1 lit. a) din Convenţie.

- Având în vedere cele relatate, în cazul în care Bogatîi Valentin o să se adreseze la Curtea Europeană în privinţa încălcării art. 5 paragraful 1 lit. a) din Convenţie, cererea dumnealui are reale şanse de succes.

- Încălcarea art. 6 CEDO. Având în vedere modul cum judecătorul de instrucţie a interpretat prevederile legale care reglementează instituţia liberării condiţionate de pedeapsă înainte de tennen faţă de Bogatîi Valentin, dumnealui se poate adresa cu cereri instanţei de judecată privind aplicare art. 91 Cod penal având de la bun început certitudinea că acestea au să fie declarate neîntemeiate.

- Altfel spus, la emiterea încheierii din 17.12.2024, judecătorul de instrucţie a constatat că Bogatîi Valentin întruneşte condiţiile prevăzute de art. 91 Cod penal dar, printr-o vădită încălcare a principiului preeminenţei dreptului, prin ricoşeu a găsit de cuviinţă să-şi motiveze soluţia prin prisma art. 61 Cod penal, considerând că echitatea socială nu poate fi restabilită.

- În continuarea aceleiaşi idei, atrage atenţia că Curtea Europeană, începând cu 1997, a statuat că principiul preeminenţei dreptului, pe care statele s-au angajat să-l respecte ratificând Convenţia, impune ca faza executării unei hotărâri judecătoreşti să fie considerată ca făcând parte integrantă din noţiunea de „proces”, în sensul art. 6 paragraful 1 din Convenţie, şi să beneficieze astfel de garanţiile prevăzute de acest text (Cauza Homsby împotriva Greciei, 19.93.1997, par. 40; cauza Burdov împotriva Rusiei, 07.05.2001, par. 34).

- Relevante în cazul de faţă sunt şi constatările Curţii Europene potrivit cărora: faptul că o persoană interesată a putut ataca în justiţie un anumit act al unei autorităţi, această împrejurare nu este întotdeauna compatibilă cu exigenţele art. 6 paragraful 1 din Convenţie. Altfel spus, accesul la justiţie prevăzut de legislaţia naţională trebuie să fie pe deplin compatibil cu principiul preeminenţei dreptului într-o societate democratică, ceea ce nu se realizează, bunăoară, atunci când persoana interesată a putut să se adreseze justiţiei numai pentru a-şi vedea acţiunea declarată ca inadmisibilă prin simplul joc al normelor interne de procedură (Cauza Yagtzilar şi alţii împotriva Greciei, 06.12.2001, par. 22-23).

- Reieşind din considerentul că instanţele de judecată invocă de fiecare dată noi temeiuri de refuz privind aplicarea art. 91 Cod penal, dau interpretări diferite instituţiei liberării condiţionate de pedeapsă înainte de termen şi numai în defavoarea condamnatului Bogatîi Valentin, poate conchide că dumnealui este în imposibilitate de a-şi adapta conduita în corespundere cu normele legale pertinente cazului, în aşa fel încât acestea să-i confere o protecţie adecvată împotriva arbitrariului.

- Având în vedere faptul că judecătorul de instrucţie, în urma examinării materialelor dosarului a constatat întrunirea de către Bogatîi Valentin a condiţiilor obligatorii pentru a fi eliberat condiţionat de pedeapsă, pur şi simplu în mod eronat şi neîntemeiat a indicat prevederile art. 61 Cod penal, iar alte probe noi nu necesită a fi examinate, consider că unica soluţie legală este casarea încheierii judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 27 mai 2024, cu rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei hotărâri prin care să fie admisă cererea privind liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen a condamnatului Bogaţii Valentin.

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1) Cod procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului declarat de avocat, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Colegiul penal, verificând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate în baza materialelor dosarului, precum şi motivelor invocate, consideră recursul declarat ca fiind nefondat, urmând a fi respins, din următoarele motive.

Conform art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de Procedură Penală, *judecând recursul, instanţa respinge recursul, dacă recursul este nefondat.*

În conformitate cu prevederile art. 91 al. (1) Cod penal RM, *persoanei care execută pedeapsa cu închisoare i se poate aplica liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen dacă a realizat programul individual de executare a pedepsei, a reparat integral daunele cauzate de infracțiunea pentru care a fost condamnată, cu excepția cazului cînd dovedește că nu a avut nici o posibiltate să*

le îndeplinească şi dacă se constată că corectarea ei este posibilă fără executarea deplină a pedepsei.

Totodată, Colegiul penal ține să menționeze că art. 91 Cod penal nu este o normă imperativă. Reieșind din prevederile respectivului articol, instanța poate, dar nu este obligată, de a aplica liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen condamnaților care întrunesc toate condițiile indicate la această normă, aceasta fiind doar în cazul în care consideră că corectarea condamnatului va fi posibilă și fără executarea deplină a pedepsei.

Potrivit materialelor cauzei, în speță, s-a constatat că prin sentinţa Judecătoriei Făleşti din 18.08.1995, Bogatîi Valentin a fost condamnat în baza art. 89 din Codul penal (red. 1961) la 12 ani de închisoare.

Ulterior, prin decizia Colegiului Penal al Tribunalului Chişinău din 05.11.1998, Bogatîi Valentin a fost recunoscut vinovat de săvîrşirea infracţiunilor prevăzute de art. 88 pct. 1), 4), 6); art. 88 pct. 6), 8); art. 123 Cod penal (red. 1961) şi în conformitate cu prevederile art. 39 Cod penal (red. 1961) i-a fost stabilită pedeapsa definitivă-detenţiunea pe viaţă, cu calcularea termenului pedepsei din data pronunţării sentinţei şi cu includerea în acest termen a termenului deţinerii în stare de arest din data de 02.03.1995.

Potrivit extrasului din procesul-verbal nr.04 al Comisiei penitenciarului nr.17 - Rezina din 27.02.2024 s-a refuzat în înaintarea materialelor în instanţa de judecată pentru examinarea posibilităţii aplicării prevederilor art. 91 CP RM în privinţa condamnatului Bogatîi Valentin, pe motivul că nu a executat efectiv cel puțin 30 ani de închisoare, însă a realizat programul individual de executare a pedepsei penale, are un comportament pozitiv, dispune de prejudiciu material în sumă de 42542 lei.

La soluţionarea chestiunii privind liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen, instanţa de judecată a luat în calcul inclusiv gradul prejudiciabil şi gravitatea infracţiunilor săvîrşite de Bogatîi Valentin motivul acesteia, persoana condamnatului, astfel, ca în conglomerat să conducă la aceea ca pedeapsa, în prezenţa căreia se află condamnatul, să aibă drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea lui Bogatîi Valentin cît şi a altor persoane.

Potrivit dosarului personal al condamnatului, instanţa de judecată a constatat cu certitudine că la momentul examinării cererii, condamnatul Bogatîi Valentin în perioada deţinerii a comis abateri disciplinare.

Totodată, necătînd la faptul că condamnatul Bogatîi Valentin la data de emiterii încheierii deja efectiv a ispăşit peste 29 ani din pedeapsa detenţiunii pe viaţă, instanţa a reţinut că potrivit caracteristicii şi evaluării factorilor criminogeni, se caracterizează pozitiv, însă instanţa a concluzionat că Bogatîi Valentin a comis infracţiuni cu intenţie, care sunt clasificate inclusiv exceptional de gravă, cu un

grad prejudiciabil sporit, pentru care instanţa i-a aplicat o pedeapsă finală sub formă de detenţie pe viaţă, din care condamnatul a ispăşit real închisoare, termen care, în opinia instanţei, este insuficient pentru restabilirea echităţii sociale şi atingerea scopului pedepsei penale în conformitate cu art. 61 Cod Penal RM, în vederea neadmiterii pe viitor a comiterii de către condamnat a unor noi fapte prejudiciabile.

Instanța de fond, apreciind circumstanţele şi împrejurările comiterii faptei, motivele şi scopul urmărit de către condamnat, în corelaţie cu comportamentul acestuia pe parcursul executării pedepsei, atitudinea lui faţă de faptă și pedeapsă, perioada real executată, just a ajuns la concluzia că în pofida împlinirii termenului legal ce acordă dreptul la liberarea de pedeapsă înainte de termen, condamnatului nu îi sunt aplicabile prevederile art. 91 Cod Penal RM.

Reieşind din caracterul, natura şi rezonanţa faptelor comise de condamnat, instanţa a motivat că are suficiente temeiuri de a presupune că liberarea lui Bogatîi Valentin de pedeapsa penală la această etapă de executare a pedepsei ar fi de natură să stârnească o reacţie de dezaprobare generală puternică din partea societăţii civile, astfel încât într-o asemenea situaţie continuarea executării pedepsei cu închisoarea se justifică totalmente.

În cazul dat reintegrarea condamnatului în societate nu este posibilă la moment, deoarece termenul real executat nu este proporţional în raport cu gravitatea faptelor comise, iar liberarea condamnatului de pedeapsă înainte de termen nu va fi o măsură echitabilă în raport cu faptele comise, consecinţele infracţiunilor şi cu necesitatea corectării depline a condamnatului.

Totodată, Colegiul penal ține să menționeze că art. 91 Cod penal nu este o normă imperativă. Reieșind din prevederile respectivului articol, instanța poate, dar nu este obligată, de a aplica liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen condamnaților, care întrunesc toate condițiile indicate la această normă, aceasta fiind doar în cazul în care consideră că corectarea condamnatului va fi posibilă și fără executarea deplină a pedepsei.

Colegiul penal, cu titlu de precizare, menționează că pentru aplicarea prevederilor art. 91 Cod penal RM, urmează a fi întrunite trei condiții, și anume: de către condamnat să fie realizat programul individual de executare a pedepsei, să fie reparate integral daunele cauzate prin infracțiune pentru care a fost condamnat după posibilitate și să se constate că corectarea condamnatului este posibilă fără executarea deplină a pedepsei.

Colegiul constată că judecătorul de instrucție, la examinarea cererii, a respectat normele procesuale şi a verificat complet şi în mod obiectiv circumstanţele cauzei, concluzia instanţei privind respingerea cererii privind liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen a condamnatului Bogatîi Valentin, fiind emisă în baza studierii datelor referitoare la persoana

condamnatului, la comportamentul lui pe tot parcursul perioadei de executare a pedepsei cu închisoarea.

Materialele cauzei prezentate instanței de recurs pentru verificarea legalității și temeiniciei încheierii contestate denotă faptul că condamnatul Bogatîi Valentin, a fost condamnat prin sentinţa Judecătoriei Făleşti din 18.08.1995 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 89 din Codul penal (red. 1961) la 12 ani de închisoare, ulterior, prin decizia Colegiului Penal al Tribunalului Chişinău din 05.11.1998, Bogatîi Valentin a fost recunoscut vinovat de săvîrşirea infracţiunilor prevăzute de art. 88 pct.1), 4), 6); art. 88 pct. 6), 8); art. 123 Cod penal (redacția a. 1961) şi în conformitate cu prevederile art. 39 Cod penal (redacția a. 1961) i-a fost stabilită pedeapsa definitivă - detenţiunea pe viaţă.

Astfel, conform materialelor cauzei se constată că, liberarea condiţionată a condamnatului Bogatîi Valentin, înainte de termen este prematură şi contrară scopului pedepsei penale, pe motiv că acesta a fost condamnat şi execută pedeapsa detenţiunii pe viaţă, iar prin prisma art.16 Cod penal, infracțiunile pentru care a fost condamnat Bogatîi Valentin fac parte inclusiv din categoria infracţiunilor excepţional de grave, care în prezenţa factorilor criminogeni, stabiliţi la inculpat nu garantează un comportament pozitiv în societate al condamnatului.

Pe cale de consecință, este neîntemeiat argumentul recurentului precum, că judecătorul de instrucţie a stabilit faptul că Bogatîi Valentin întruneşte condiţiile pentru a beneficia de prevederile art. 91 CP, dar în mod nejustificat a motivat încheierea prin trimitere la prevederile art. 61 Cod penal, ori, în speţă nu era supusă examinării stabilirea unei pedepse penale, instanța era obligată să se ghideze de prevederile art. 91 Cod penal, deoarece sunt declarative, încheierea instanței fiind bazată pe cercetarea completă şi obiectivă a circumstanţelor invocate, fiind motivată în aspectul invocat şi nu este contrară legii.

Colegiul penal atestă că judecătorul de instrucţie corect a ajuns la concluzia, că faţă de condamnatul Bogatîi Valentin nu poate fi aplicată liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen, în condiţiile art. 91 CP al RM, inclusiv și din cauza că reintegrarea condamnatului în societate nu este posibilă la moment, deoarece termenul real executat nu este proporţional în raport cu gravitatea faptelor comise, iar liberarea condamnatului de pedeapsă înainte de termen nu va fi o măsură echitabilă în raport cu faptele comise, consecinţele infracţiunilor şi cu necesitatea corectării depline a condamnatului.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile invocate în recurs referitor la faptul, că condamnatul întrunește condițiile pentru aplicarea prevederilor art. 91 Cod penal, deoarece sunt expuse în apărarea condamnatului, totodată nu constituie temei de aplicare în privința lui Bogatîi Valentin a prevederilor art. 91 CP RM, termenul executat real, nefiind proporţional în raport cu gravitatea faptelor comise de către

condamnat și fiind insuficient pentru restabilirea echităţii sociale şi atingerea scopului pedepsei penale.

Se resping și afirmațiile invocate în recurs referitor la încălcările prevederilor art. 3, art. 5 CEDO, deoarece sunt declarative în circumstanțele stabilite pe caz, nefiind stabilită derogare de la prevederile menționate.

Reieşind din cele stabilite, Colegiul penal consideră că instanţa just a concluzionat referitor la respingerea cererii privind aplicarea în privința condamnatului Bogatîi Valentin a prevederilor art. 91 Cod penal RM, astfel, încheierea adoptată de judecătorul de instrucţie, ca fiind legală şi întemeiată, urmează a fi menţinută.

În baza celor expuse și conducându-se de prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Nord,-

D E C I D E :

Recursul avocatului Șova Ion în interesele condamnatului Bogatîi Valentin declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 17 decembrie 2025, prin care s-a respins cererea avocatului Șova Ion în interesele condamnatului Bogatîi Valentin privind liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen în temeiul prevederilor art. 91 Cod Penal, se respinge ca nefondat, încheiere care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Ion Talpa

Judecători: Ecaterina Arseni

Cristina Prisacari